

[Kirkeministeren.]

begravelsen eller ligbrændingen foretaget. Som obligatorisk forskrift er alene bibeholdt reglen om, at folkekirkens jordpåkastelsesritual skal følges. Andre bindende forskrifter, f. eks. angående ligtale, valg af begravelses-salmer m. v., har man ment at burde udelade, for at der i videst muligt omfang kan være adgang til at tage hensyn til de efterladtes ønsker med hensyn til begravelses-handlingens forløb.

I liberaliserende retning går endvidere den foreslåede bestemmelse om, at medlemmer af alle trossamfund — anerkendte såvel som ikke-ankendte, kristne såvel som ikke-kristne — kan begraves på folkekirkens kirkegårde eller fra dens kapeller under medvirken af deres egne præster, og uden at der stilles krav om anvendelse af et godkendt ritual. Om begravelseshandlingens forløb skal der i disse tilfælde foruden med de efterladte forhandles med kirkegårdsbestyrelsen, der kan nedlægge indsigelse mod sådanne led i begravelseshandlingen, som ville stride mod den sæmmelighed og orden, der bør iagttages på kirkegårde.

Tilsvarende regler foreslås fastsat med hensyn til foretagelse af borgerlige begravelser på folkekirkens kirkegårde eller fra dens kapeller. Det nugældende forbud mod foretagelse af jordpåkastelse ved borgerlig begravelse foreslås ophævet.

Herudover indeholder forslaget nogle bestemmelser om adgangen til at anlægge kirkegårde og begravelsespladser. Disse bestemmelser svarer stort set til de nugældende regler. Dog foreslås der som noget nyt tilvejebragt hjemmel for, at regler om bestyrelse, tilsyn og benyttelse m. v. for alle ikke-folkekirkelige kirkegårde skal fastsættes i en af kirkeministeriet stadfæstet vedtægt.

Idet bemærkes, at lovforslagets gennemførelse ikke vil medføre udgifter for statskassen, og idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til forslaget, skal jeg anbefale dette til det høje tings velvillige behandling.

Landbrugsministeren (Niels Anker Kofod):

Jeg har herved den ære at fremsætte forslag til lov om ændring af lov om tilskud til den landøkonomiske konsulentvirksomhed.

Loven, der er fra 1971, skulle egentlig have været fremsat til revision i folketingsåret 1973-74. Ved lov nr. 301 af 14. juni

1974 blev revisionen imidlertid udskudt til folketingssamlingen 1974-75, først og fremmest fordi det var ønskeligt i denne lov at optage de nødvendige bestemmelser til gennemførelse af nogle EF-regler om etablering af social og erhvervsmæssig vejledning af landbrugsbefolkningen. Disse bestemmelser er nu indarbejdet som et foreslået nyt kapitel 2.

Da loven om tilskud til den landøkonomiske konsulentvirksomhed gennemførtes i 1971, var det første gang, der blev lovgivet på dette område. Det var derfor naturligt, at det blev fastsat, at loven skulle fremsættes til revision efter en kort periode. Der har imidlertid været ydet tilskud til den landøkonomiske konsulentvirksomhed siden århundredskiftet, og de gennemførte lovregler bygger i princippet på de tilskudsregler, der tidligere har været anvendt.

Overalt i de udviklede lande ydes der støtte til det faglige konsulentarbejde inden for jordbruget, selv om formen herfor kan variere. I mange lande er konsulentvirksomheden således et egentligt statsligt område. — Her i landet er der tradition for, at arbejdet ligger hos de landøkonomiske foreninger, og at staten alene yder tilskud hertil. Denne tilrettelæggelse har virket godt.

Det er regeringens opfattelse, at der fortsat i det hidtidige omfang bør ydes støtte til denne erhvervsmæssige rådgivning. Erfaringerne fra den forløbne tid har samtidig vist, at den gennemførte lov udgør en tilfredsstillende ramme for konsulentvirksomheden. Der foreslås derfor kun enkelte ændringer i lovens hidtidige bestemmelser. Disse tilsigter hovedsagelig en ajourføring af tilskudsreglerne efter den siden loven skete løn- og prisstigning. Jeg henviser med hensyn hertil til bemærkningerne til forslagens enkelte bestemmelser.

Bestemmelserne i det foreslåede nye kap. 2 tager sigte på gennemførelse i Danmark af den i afsnit I i De europæiske Fællesskabers Rådsdirektiv nr. 72/161/EØF omhandlede sociale og erhvervsmæssige vejledning af landbrugsbefolkningen.

Det er hensigten, at vejledningsvirksomheden skal gennemføres af landboforeninger, husmandsforeninger, Dansk Erhvervsgartneri og Dansk Erhvervsfrugtavl, og at landbrugsministeriets konsulentudvalg skal